

været assurerede, saa i det hele har Handelsflaaden under Krigen mistet for betydeligt over 20 Mill. Kr. Skibe. Dette har medført, at Assurancepræmierne stadig er steget og steget i meget betydelig Grad, saaledes at nu selv 12½ pCt. for en enkelt Rejse til Middelhavet er blevet afslaaet, og man har overfor Rederne nævnt Tal saa store som 20, ja, op til 30 pCt. for en saadan enkelt Rejse. Man siger nok, at Assurance-bærer Tabene, men det maa ikke for-glemmes, at det er Rederne selv, der be-taler og hidtil har betalt hele Assurance-summen. Det, der blev opsparet i de første Krigsmaaneder, da Præmierne var ret store og Tabene forholdsvis smaa, er nu fuldstændig gaaet med, og Kassen er næsten tom, saa der er Fare for endnu langt højere Præmier end hidtil og for, at Assu-rancen ikke vil være i Stand til at dække den store Risiko, som det nu viser sig at være for Skibsfarten at udføre de Tvangs-rejser, som Skibsfarten nødvendigvis maa udføre, for at der overhovedet kan skaffes Kul her til Landet. Stod det til Skibs-farten selv, vilde den ikke komme paa de Ruter, hvor den store Risiko ligger, hvor den store Fare er; men det er jo udeluk-kende af Hensyn til Landets Kulforsyning, at Rederne maa paatage sig disse Pligt-rejser til England. Det er disse Forhold, som har medført, at Rederne ikke ønsker det nuværende Arrangement forlænget, og en Forlængelse af et saadant frivilligt Arrangement imellem to Parter skulde dog ikke gennem Lovgivningsmagten kunne paa-tvinges den ene Part imod dens Villie, fordi den anden Part ønsker det. Det er af disse Grunde, jeg ikke kan stemme for dette Lovforslag, men maa stemme imod det.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg maa berigtige et Par af de Meddelelser, som det ærede 4de Medlem for 2den Kred (Richelieu) fremsatte.

Der er ikke mig noget bekendt om, at den ene Part har udtalt sig mod denne Sags Ordning. Jeg har i Udvalget gjort Rede for, at Forhandlingerne desangaaende ikke er førte til Ende, saaledes at der ikke foreligger Tilslutning. Det Udtryk, som Udvalget i saa Henseende har brugt, er det, som efter min Opfattelse rigtigt bør anvendes om det foreliggende Forhold.

Det ærede Medlem fremsatte dernæst i Slutningen af sine Betragtninger den Udtalelse, at det udelukkende var af Hen-syn til Landets Kulforsyning, at visse Farter udførtes. Det burde dog vist ret-

tere udtrykkes saaledes, at det var af Hensyn til Skibenes Forsyning med Bunker-kul, at dette Forhold indtraadte.

De Tal, det ærede Medlem fremsatte, er vel rigtige, jeg savner Oplysning derom, men det er jo ikke udelukket, at de er de ende-ligt rigtige. Overfor det Tal, som det ærede Medlem nævnedes, bør dog det andet Forhold tages i Betragtning, som det ærede Medlem nævnedes: at Redernes gen-sidige Assurance paa tidligere Tidspunkter har opsamlet et saa stort Overskud, at dette i alt Fald indtil for nylig har været i Stand til at dække disse Tab; og de Assurance, som er betalte i Aaret 1916, er jo fradragne, naar Selskabernes store Ind-tægter og Overskud for Aaret 1916 har kunnet opgøres. Det er derimod utvivl-somt, at Fremtidens Forhold paa hele dette Omraade stiller sig usikre, men det er just derfor, at det vil være rigtigt og nødvendigt at træffe Aftaler under Hensyn til — som jeg sagde ved første Behand-ling — de nye Vilkaar, som maa erkendes at foreligge for Øjeblikket for Skibsfarten; og ingen skal mere end jeg ønske, at det Haab, som den ærede Ordfører udtalte, maa gaa i Opfyldelse: at det maa lykkes at komme til fuld Overensstemmelse med Skibsfartens Mænd om en Ordning — det være sig nu den ene eller den anden. —, som tager Hensyn til disse nye Vilkaar, og som paa bedste Maade ordner de for Landets Tilførsler vigtige Spørgsmaal.

Richelieu: Overfor den højtærede Mi-nister skal jeg kun sige, at den samme Roder, som Indenrigsministeren vistnok refererede til, har endnu i Aften overfor mig ganske tydeligt erklæret, at han havde tilkendegivet Indenrigsministeren, at Re-derne ikke kunde gaa med til en For-nyelse af det hidtilværende Arrangement; der maatte træffes et nyt enten frivilligt eller gennem Lovgivningsmagten.

Det er rigtigt, at nogle Skibe maa sejle Tvangsrejser for at faa Kul til den indenlandske Skibsfarts Forsyning, men den øvrige Kultransport kunde Skibene let trække sig bort fra; dette er imidlertid forhindret gennem Lovgivningen, og derfor maa mange Skibe holde sig herhjemme. Og Skibene vil i endnu højere Grad blive trukket hjem efter det sidste Arrangement, der vil medføre, at Skibene nødvendigvis ogsaa maa behøve mere Kul til fremtidige Pligtrejser. Hovedsagelig har det dog været Hensynet til Landets Forsyning med Kul, der har gjort sig gældende, idet Landet